

Us donaré pastors segons el meu cor (Jr 3,15)

Romà Casanova, bisbe de Vic

Escric aquestes ratlles a una setmana de l'inici del conclave dels cardenals, que té com a missió elegir el nou Papa de l'Església Catòlica. No sé si, quan llegiràs aquesta glossa, sabràs o no qui és el nou pontífex; però, tant si ho saps com si no, el que sempre és vàlid és pregar, tant per l'elecció del nou Sant Pare com pel qui hagi estat escollit i iniciï el seu ministeri de bisbe de Roma i, per tant, de pastor de l'Església universal.

El sacerdoci apostòlic és insubstituïble en l'Església

Som en el temps litúrgic de Pasqua. I una manera d'entrar en el misteri de la nostra salvació per la mort i resurrecció de Jesucrist és aprofundir en les seves paraules: *Jo soc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles* (Jn 10,11). El nostre Mestre, per expressar el seu lliurament, causa de la nostra salvació, fa servir la imatge del pastor. Ell mateix, tal com apareix en l'evangelí de sant Joan, fa veure el contrast entre el bon i el mal pastor. La diferència entre l'un i l'altre és clara: donar o no la vida pel ramat. A Jesús, doncs, li escau plenament la definició de bon Pastor, tal com ho ha expressat l'Església en la seva iconografia, des dels inicis de la seva història.

Oportunament, en el diumenge quart de Pasqua, per iniciativa de sant Pau VI, celebrem la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions. Ja sabem —i no ho hem d'oblidar— que la vida de tot cristià té un sentit vocacional: donar resposta a la voluntat del Senyor, com a camí de santedat i de missió. La diversitat de vocacions —a la vida matrimonial, sacerdotal, diaconal, consagrada, missionera, contemplativa— és un do per a la mateixa Església i el món. Som el Cos de Crit i la diversitat de membres, en

els carismes i crides, fa present de manera més clara la riquesa insondable de Crist enmig del món.

Les paraules del profeta Jeremies: *Us donaré pastors segons el meu cor* (Jr 3,15), ens esperonen a demanar al Senyor, de manera especial, per les vocacions d'aquells que són presència de Jesús, bon Pastor, enmig de la comunitat cristiana i de la societat. Els necessitem a fi que no manqui l'Eucaristia —sobretot dominical—, que és la font de la comunió i la missió eclesial. El sacerdoci apostòlic és insubstituïble en l'Església. Per això, també preguem insistentment perquè el Senyor ens doni el pastor universal, successor de sant Pere en la seu de Roma, segons el seu cor. Ho fem amb la certesa que l'Esperit Sant, que guia els passos de la comunitat eclesial, haurà donat a conèixer, en la consciència dels electors, l'apòstol que conduirà els següents passos de l'esdevenir eclesial vers l'acompliment de la nostra esperança: la manifestació de nostre Senyor Jesucrist.

